

Mildred in gesprek met Silvija Andric

Op zonnige woensdagmiddagen, als ik bezig ben op mijn moestuin, hoor ik geregeld vrolijke kinderstemmen klinken. Zo ook deze onverwacht warme novembermiddag. Heel af en toe klinkt er wat gekibbel, dat gesust wordt door een vrouwenstem. Reden voor mij om op onderzoek uit te gaan. Op het geluid afgaand kom ik bij tuin nummer 101.

In de tuin maken kinderen zich na een middag spelen gereed om weer naar huis te gaan. Ik sta voor het hek en wacht tot de moeder mij opmerkt. Als zij me ziet staan, komt zij naar mij toe. We stellen ons aan elkaar voor en raken aan de praat. Er wordt een afspraak gemaakt voor een interview ergens in het begin van het nieuwe jaar.

Dit zal uiteindelijk vanwege de verwachte winterse weersomstandigheden bij haar thuis plaatsvinden onder het genot van mokken koffie en lekkers...

Silvija, graag zoals gebruikelijk een kennismaking. Wie ben je, wat doe je in het dagelijkse leven? Beoefen je hobby's?

"Ik ben geboren in Hengelo uit Servische ouders. De rest van de familie woont in Servië. Mijn partner komt ook uit Servië. Sinds 2007 woont hij in Nederland.

Twee keer per jaar, in de zomer en 's winters in verband met de feestdagen, gaat ons gezin naar Servië op vakantie.

In de zomer passen burens op onze tuin en geven de planten water.

Ik ben moeder van drie kinderen: een zoon van acht en twee dochters van vijf en vier jaar.

Ik werk vier dagen in de week als juriste bij de Nationale Ombudsman met als specialisatie migratie en naturalisatie. Ik doe dit nu ruim tien jaar. Het is leuk en afwisselend werk. Ik heb mijn eigen dossiers en kan, ook thuis, vrij zelfstandig werken.

Tijdens mijn studie had ik een bijbaan bij de Immigratie en Naturalisatie Dienst.

Hierdoor kreeg ik veel ervaring en kennis op dit gebied die van nut is in mijn huidige werk.

Ik heb vele hobby's. Ik ben graag buiten. Dan wandel ik in het bos en ga naar het strand. Ik doe aan hardlopen en bootcampen.

Tuinieren vind ik leuk. Ik zit in een dansgroep die zich toelegt op internationale volksdansen. Ook lees ik graag."

Hoe ben je op Houtwijk de Noord terecht gekomen?

"Een collega van mijn man had hier een tuin waar hij met veel plezier over sprak.

Wij wonen in een bovenhuis dicht bij strand en bos, maar hadden behoefte aan een tuin. Na zijn overlijden hebben wij de tuin overgenomen. Het was fijn dat deze tuin ook een huisje had. De combinatie van dicht bij strand wonen en nu ook een tuin is ideaal."

Tuin met huisje

Heb je al eerder getuinierd?

"Ja. Voor wij op Houtwijk de Noord kwamen hadden we kort een volkstuin aan de Schimmelweg. Daar hebben we onze eerste schreden op het gebied van tuinieren gezet. Maar veel kennis van zaken hadden we niet."

Wat waren je plannen met deze tuin?

"In de eerste jaren hebben we wat aangemodderd zonder een echt plan. We hadden weinig ervaring. Dat was kennelijk aan onze tuin te zien. We kregen dan ook na een tuinschouw aanmaningen. Met de tijd ontstonden er ideeën.

We hadden inmiddels drie kinderen. De tuin moest dus ook zo ingericht worden, dat de kinderen er konden spelen. Daarom kwam er het grasveld, een klimhuisje en een zandbak. Het is nu een siertuin en een speelplek voor de kinderen geworden."

Speelplek voor de kinderen

Kun je vertellen wat er allemaal is gerealiseerd?

“We hebben een pergola gebouwd waar een druif overheen groeit. In het siergedeelte staan allerlei planten en heesters waaronder hortensia's, pioenrozen, lavendel en klimrozen. Een beetje teveel naar de smaak van mijn man. Hij houdt van orde en structuur. Er is een stukje ingericht als moestuin met daarin munt, peterselie en rozemarijn. Verder staat er veel fruit. We hebben twee kersenbomen van voor onze tijd. Zelf hebben we een

pruimenboom, drie appelbomen, een peer, frambozen, aardbeien en een druif geplant. We hebben nu een goede opbrengst.

Ik ben tevreden over hoe het nu is. Voor moestuinieren moet echter meer plek komen. Misschien moet de tuin opnieuw worden ingericht.”

De pioenen doen het goed

Heb je bij de uitvoering van je plannen nog problemen ondervonden?

“Het grootste probleem was toch wel dat we in het begin nog niet wisten hoe we het moesten aanpakken en hoe we het moesten bijhouden. Na ongeveer drie jaar hebben we met iets meer ervaring de grote veranderingen doorgevoerd. De oude kas was gevaarlijk. Die hebben we toen weggehaald.

Een probleem was hoe je het fruit kon beschermen tegen vogelvraat. De fruitbomen houden we laag, zodat we er gemakkelijk netten overheen kunnen doen.

Door de druif over een pergola te leiden doet hij het nu goed.

Een uitdaging is om de tuin het hele jaar mooi te houden. In de herfst en de winter is hij weinig aantrekkelijk. Ik ga uitzoeken wat er in die periode bloeit.

We hebben veel geleerd in de loop van de jaren.”

Een goede perenopbrengst

Hoe zou jij je manier van tuinieren kunnen omschrijven?

“Het tuinieren is grotendeels mijn werk. Mijn man doet het grote snoeiwerk. Mijn stijl zou je kunnen omschrijven als in de hand gehouden nonchalance. De tuin wil ik wel zo netjes mogelijk houden.

Ik probeer het zoveel mogelijk bij te houden. Dat is wel lastig met een druk bestaan. Ik tuinier biologisch, gebruik geen bestrijdingsmiddelen en kunstmest.”

Je bent al een tijdje lid. Heb je misschien een leuk of nuttig idee voor ons?

“Er komen steeds meer kinderen op de tuin. Het zou leuk zijn als zij zouden worden ingeschakeld bij allerlei werkzaamheden zoals bijvoorbeeld bladeren opruimen. Dit kan zowel in het algemene gedeelte als in individuele tuinen als mensen dat willen.

Ook kun je denken aan tuintjes, waar kinderen onder begeleiding van bijvoorbeeld gepensioneerde leden kunnen tuinieren. Zo worden de beginselen van tuinieren bijgebracht. De verenigingskas kan daar misschien ook voor worden benut.

Kleurige lenteborder

Het zou fijn zijn als het gezamenlijke tuinafval en het gewone afval kon worden afgevoerd, zodat je het niet steeds zelf hoeft me te nemen naar huis.

Voor mensen zonder een fysieke beperking is het niet mogelijk te parkeren op de parkeerplaats. Erg lastig als je grote dingen naar de tuin wilt brengen. Misschien is het een idee om met de gemeente een gesprek aan te gaan voor plek waar je kunt laden en lossen.

Een ander idee is wellicht dat de kantine door leden kan worden afgehuurd voor (kinder)feestjes zoals je dat bij de scouting en andere verenigingen wel ziet. Dat brengt zo ook geld in de verenigingskas.”

Ben je ergens goed in, wat je voor de vereniging, indien nodig, kunt inzetten?

“Als juriste is mijn specialisatie immigratie en naturalisatie. Maar door mijn studie ben ik op het juridische vlak wel breder georiënteerd. Ik weet niet of ik in voorkomende gevallen het antwoord heb, maar vragen mag natuurlijk altijd.”

Silvija, fijn dat je ondanks je overvolle agenda de tijd hebt genomen voor ons gesprek.

Veel succes met de voorgenomen plannen. Met de opgedane kennis en ervaring gaat dit vast lukken.

En bovenal heel veel plezier met jullie tuin!

Januari 2018